irannewspaper.ir

پنجشنبه • ۲۶ شهریور ۱۴۰۵ • سال سی و دوم • شماره ۹۱۲۵
• اذان ظهر ۱۱/۵۹ • اذان مغرب ۱۸/۲۷ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۷ • اذان صبح فردا ۰۴/۲۵ • طلوع آفتاب فردا ۰۵/۴۹

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های ایران و مؤسسه جام‌جم
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام علی(ع):
پیروزی به دوراندیشی است و دوراندیشی به جولان اندیشه و اندیشه به نگاه داشتن اسرار است.

نهج البلاغة، الحکمة ۴۸

دبیر بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت مطرح کرد

نگاه ما هدایت‌پذیر است نه سفارشی‌پذیر

گزارش

گروه فرهنگی

آیین رسانه‌ای بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت، صبح چهارشنبه ۲۵ شهریور در تالار مشاهیر مجموعه تئاترشهر برگزار شد.

محمد کاظم‌تبار، دبیر این دوره از جشنواره تئاتر مقاومت، در ابتدای این نشست درباره تاریخ برگزاری این رویداد گفت: «جشنواره تئاتر مقاومت آغاز و برگزاری‌اش با جنگ عجین شده است. عنوان این جشنواره هم عنوان رزمندگی و مقاومت است. سال گذشته نیز شاهد بودیم که برگزاری برنامه‌های جشنواره همزمان با جنگ تحمیلی دوم و سوم شد.»

او افزود: «فعالیت‌های این رویداد در سال گذشته در پارک ملی هوافضا آغاز شد. همچنین در هفته مقاومت، رویداد نمایشی «امتداد مقاومت» برگزار و پس از آن، بخش «افق مقاومت» نیز طبق زمان‌بندی اعلام‌شده برگزار شد. البته برخی برنامه‌ها مانند آغاز کارگاه خوزستان به دلیل شرایط پیش‌آمده با تأخیر مواجه شد. گرچه با همه این اتفاقات که در مسیر جشنواره رخ داد، این رویداد ادامه پیدا کرد. در واقع ما تلاش کرده‌ایم سنگر تئاتر را در شرایط جنگ حفظ کنیم.»

ثبت تجربه‌های جنگ در آثار نمایشی

دبیر بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت رویکرد این دوره را اینطور تشریح کرد: «یکی از نکات اصلی این جشنواره، برگزاری آن در شرایط جنگی است. در جریان آغاز جنگ، وظیفه خود دانستیم که کار را متوقف نکنیم و تجربه زیسته مردم را ثبت کنیم تا این اتفاقات برای این دوره و دوره‌های بعد مورد استفاده قرار گیرد.»

او در ادامه با تأکید بر این مطلب که ۷۰ درصد آثار این دوره از جشنواره با موضوع جنگ تحمیلی دوم و سوم تولید شده‌اند، گفت: «شاید بسیاری در جریان نباشند اما جلسه جمع‌بندی بخش صحنه‌ای جشنواره مقاومت، زیر صدای انفجار و پدافند برگزار شد، زیرا نگاه ما این بود که هنرمندان بتوانند از اتفاقاتی که امروز تجربه می‌کنیم، روایت‌های ماندگار خلق کنند.»

کاظم‌تبار در ادامه صحبت‌هایش بیان کرد: «هشت نمایشنامه با عنوان «۸ صحنه از جنگ رمضان» تولید شده و هفته آینده رونمایی می‌شود. همچنین امروز در این برنامه نیز از کتابی با عنوانِ ۲۵۵ روایت مرتبط با جنگ رمضان رونمایی می‌شود.»

استقبال گسترده از بخش‌های مختلف جشنواره

دبیر بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت در بخش دیگری از این نشست با اشاره به آثاری که در این دوره برای حضور در این رویداد ثبت‌نام کرده‌اند، بیان کرد: «در بخش صحنه‌ای ۴۳۱ اثر دریافت کرده‌ایم، در بخش «سردار آسمانی» ۳۱۸ اثر، در بخش مسابقه نمایشنامه‌نویسی ۳۴۵ اثر، در بخش «افق مقاومت» ۵۵۲ اثر و در بخش سمینار علمی و پژوهشی نیز ۷۸ اثر دریافت شده است. در بخش بین‌الملل نیز تا ۱۵ مهر زمان برای ارسال آثار وجود دارد.»

او افزود: «نگاه ما به مفهوم مقاومت متفاوت است. از همین رو در این دوره از کشورهای عمان، لبنان، آفریقا، ترکیه و کشورهای دیگر آثاری به این رویداد ارسال شده است. البته در نظر داشتیم فعالیت‌های مشترکی را طراحی کنیم، اما شرایط جنگی مانع فعالیت‌های مشترک ما با کشورهای دیگر شد.»

تأکید دبیر جشنواره بر نبود نگاه سفارشی

کاظم‌تبار همچنین در پاسخ به این پرسش که آیا در این دوره در راستای دوری از سفارشی‌سازی تلاشی از سوی جشنواره صورت گرفته، گفت: «نگاه سفارشی‌سازی به هیچ عنوان در جشنواره ما وجود نداشته است. در این دوره از تاریخ مقاومت ایران و جنگ هشت ساله تا جنگ تحمیلی اخیر اثرهایی روی صحنه می‌روند. نگاه ما هدایت‌پذیر بوده است نه سفارشی‌پذیر. نگاه ما حراست و پاسداشت عنوان مقاومت است. ما خودمان را همیشه رزمنده تئاتر مقاومت می‌دانیم. بر همین اساس باید بگویم که بیش از ۷۰ درصد آثار ما متناسب با شرایط روز انتخاب شده است.» او همچنین درباره میزان بودجه این دوره از جشنواره توضیح داد: «نسبت به دوره گذشته افزایش ۴۰ تا ۵۰ درصدی داشته‌ایم. با وجود این افزایش بودجه ما بیش از ۱۴ میلیارد نیست. لازم است بگویم که این جشنواره بر اساس اراده برگزار می‌شود؛ مسأله‌ای مهم که نمی‌توان آن را نادیده گرفت.

> نگاه ما حراست و پاسداشت عنوان مقاومت است. ما خودمان را همیشه رزمنده تئاتر مقاومت می‌دانیم. بر همین اساس باید بگویم که بیش از ۷۰ درصد آثار ما متناسب با شرایط روز انتخاب شده است

به بهانه دیدار رئیس سازمان سینمایی با جمشید هاشم‌پور

ستاره بود، اسطوره ماند

تحلیل فرهنگی روز

رضا صائمی
دبیر گروه فرهنگی

دیدار رائد فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی و جمعی از مدیران سینمایی با جمشید هاشم‌پور به بهانه روز ملی سینما، فراتر از یک دیدار رسمی با یک بازیگر پیشکسوت بود. گویی سینمای امروز برای لحظاتی به گذشته خود سرزد. هاشم‌پور از آن دسته بازیگرانی است که نامش فقط با چند فیلم و نقش گره نخورده، بلکه با یک شمایل و یک خاطره جمعی پیوند خورده است. شاید امروز چهره شکسته و قامت سالخورده او فاصله زیادی با «زینال بندری» و «جمشید آریا»ی سال‌های دور داشته باشد، اما هنوز می‌توان رد همان نگاه نافذ را در چشم‌هایش دید، نگاهی که زمانی برای چند نسل از تماشاگران، نشانه قهرمان و اقتدار بود. هاشم‌پور در دهه ۶۰، در روزگاری که هنوز واژه سلبریتی معنای امروزی خود را نداشت، با سر تراشیده، قامت بلند و حضور متفاوتش به یکی از مهم‌ترین ستاره‌های سینمای ایران تبدیل شد. «تاراج»، «یوزپلنگ» و «عقاب‌ها» فقط چند عنوان از آثاری هستند که به تثبیت این شمایل کمک کردند؛ شمایلی که خیلی‌ها تلاش کردند از آن تقلید کنند، اما کمتر کسی توانست حتی به آن نزدیک شود.

با این حال، اهمیت هاشم‌پور فقط در ساختن یک تیپ سینمایی خلاصه نمی‌شود. او بعدها نشان داد که بازیگری فراتر از قهرمانان اکشن و شخصیت‌های مقتدر است. حضورش در فیلم‌هایی چون «قاعده بازی»، «میم مثل مادر»، «کیفر» و به‌ویژه «استشهادی برای خدا» نشان داد که می‌تواند از قالب آشنای خود عبور کند و در نقش‌های شخصیت‌محور نیز بدرخشد. خودش در دیدار اخیر، «استشهادی برای خدا» را از فیلم‌های مورد علاقه‌اش دانست؛ فیلمی که بازی در آن، به دلیل فیلمبرداری در برف و سرما و شرایط دشوار گریم، تجربه‌ای سخت برای او بود و برایش نامزدی سیمرغ بلورین را به همراه داشت. در این دیدار، خاطرات سال‌های دور نیز دوباره زنده شد؛ از «تاراج» و «یوزپلنگ» تا همکاری با زنده‌یاد ساموئل خاچیکیان و شکل‌گیری نام «آریا». خاطره بدلکاری با هلیکوپتر در «عقاب‌ها» نیز یادآور سینمایی بود که بسیاری از صحنه‌های پرخطرش بدون امکانات ایمنی امروز ساخته می‌شد و بازیگر برای چند ثانیه تصویر، گاه بارها خطر را به جان می‌خرید. این خاطرات، فقط خاطرات یک بازیگر نیست، بخشی از تاریخ سینمای ایران است.

اما شاید مهم‌تر از همه اینها، جایگاه هاشم‌پور در حافظه مردم باشد. محبوبیت او محصول شبکه‌های اجتماعی و تبلیغات رسانه‌ای نیست، ریشه در خاطرات نسلی دارد که او را روی پرده سینما دیده و با قهرمان‌هایش زندگی کرده است. پشت آن چهره مقتدر و نگاه سنگین، مردی آرام، کم‌حرف، فروتن و مهربان قرار دارد، تصویری که در تضاد با بسیاری از نقش‌های خشن و قدرتمندش است. شاید همین تضاد، بخشی از راز ماندگاری او باشد. با این حال، در این میان یک تناقض تلخ هم وجود دارد. سینما سال‌ها از محبوبیت و اعتبار هاشم‌پور بهره برد، اما در سال‌های پیری و کم‌کاری، چندان نتوانست برای او کاری کند. مردی که زمانی می‌توانست گیشه را رونق دهد، امروز بیش از آنکه در متن تولیدات سینمایی باشد، در خاطرات مخاطبان زندگی می‌کند. آثاری مانند «نیسان آبی» و «گیجگاه» در سال‌های اخیر کوشیدند به این شمایل ادای دین کنند؛ اما واقعیت این است که هیچ فیلم و سریالی نمی‌تواند جایگاهی را که او در حافظه چند نسل ساخته، بازتولید کند. شاید این همان تناقض سرنوشت ستاره‌ها باشد؛ تا زمانی که جوان و پرقدرت‌اند، سینما به حضورشان نیاز دارد و وقتی پا به سال‌های پیری می‌گذارند، به خاطره تبدیل می‌شوند. اما درباره هاشم‌پور، این خاطره آن‌قدر عمیق است که هنوز می‌تواند مخاطب را به سالن‌های قدیمی، فیلم‌های خاطره‌انگیز و روزهایی ببرد که قهرمان سینما با یک نگاه و یک سکوت شناخته می‌شد. از همین منظر، دیدار روز ملی سینما با جمشید هاشم‌پور معنایی فراتر از یک ملاقات تشریفاتی دارد. سینمای امروز به خانه یکی از کسانی رفت که خودش بخشی از تاریخ آن است؛ مردی که زمانی «جمشید آریا» بود و برای بسیاری، خودِ معنای قهرمان روی پرده سینما. امروز شاید دیگر آن قامت جوان و پرصلابت سال‌های دور را نداشته باشد و چهره‌اش نشانه‌های سال‌های سخت زندگی را بر خود حمل کند، اما واکنش مردم به تصاویر تازه‌اش یک حقیقت را روشن می‌کند، اینکه ستاره بودن همیشه به معنای حضور در پرده نیست. گاهی یک بازیگر آن‌قدر در خاطره مردم ریشه می‌دواند که حتی گذر زمان هم نمی‌تواند تصویرش را پاک کند. جمشید هاشم‌پور پا به سن گذاشته است، اما «جمشید آریا» هنوز در حافظه سینمای ایران زنده است؛ اسطوره‌ای که سینما شاید در سال‌های پیری از او فاصله گرفته باشد، اما مردم هرگز فراموشش نکرده‌اند.

«شب موسیقی کردستان»؛ بازخوانی حافظه نسل‌ها در برج آزادی

موسیقی اقوام می‌تواند با اصالت خود وارد جغرافیای تازه شود

گفت‌وگو

گروه فرهنگی

موسیقی اقوام را نمی‌شود فقط در چند ملودی قدیمی، چند مقام و چند ساز محلی خلاصه کرد. برای علیرضا حاج‌علی‌شیر، این موسیقی بخشی از حافظه زنده مردمانی است که قرن‌ها با آن زندگی کرده‌اند؛ حافظه‌ای که از نسلی به نسل دیگر رسیده و در هر دوره شکل تازه‌ای پیدا کرده است.

همین نگاه، چهار سال است او را درگیر پژوهش درباره موسیقی اقوام کرده است؛ پژوهشی که قرار بود یک یا دو ساله تمام شود، اما گستردگی این جهان موسیقایی و تعداد مقام‌های کمتر شنیده شده، مسیر را طولانی‌تر کرده است. حاصل این جست‌وجو قرار است در قالب مجموعه «شب موسیقی اقوام» روی صحنه بیاید؛ مجموعه‌ای که اولین شب آن به موسیقی کردستان اختصاص دارد.

در این اجرا، هورامی، سورانی، گروسی، کرمانشاهی و شکاک کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند؛ نه برای محو تفاوت‌ها، بلکه برای معرفی بخشی از گستردگی موسیقی کردی به مخاطبانی که شاید همه این گونه‌ها را از نزدیک نشنیده باشند.

چهار سال پژوهش برای مقام‌های کمتر شنیده شده

حاج‌علی‌شیر در این پروژه تلاش کرده ظرفیت ساختار ارکسترال را به خدمت موسیقی بومی بگیرد، بی‌آنکه «اصل مقام» قربانی شود. پژوهش او به ده‌ها مقام موسیقایی رسیده که بسیاری از آنها در معرض فراموشی قرار دارند. او معتقد است اگر برای حفظ این میراث اقدامی نشود، بخشی از این موسیقی ممکن است از بین برود. درعین حال، نگاه او فقط معطوف به گذشته نیست. او موسیقی اقوام را منبعی زنده برای موسیقی امروز می‌داند؛ منبعی که می‌تواند ایده و جمله‌پردازی در اختیار موسیقیدان قرار دهد و نیاز به وارد کردن برخی الگوهای بیرونی را کاهش دهد.

انتخاب کردستان نیز به علاقه شخصی او، حضور نوازندگان کرد در ارکستر شرر و تجربه همکاری با استادان این حوزه بازمی‌گردد. هورامی، سورانی، گروسی، کرمانشاهی و شکاک با وجود تفاوت در لهجه، رقص، آیین و رسوم، قرن‌ها در یک جغرافیا زیسته‌اند. حتی یک مقام مشترک ممکن است در دو منطقه با لحن و تحریر متفاوت اجرا شود و همین تفاوت‌ها به غنای موسیقی کردستان کمک می‌کند.

حفظ اصالت مقام در ساختار ارکسترال

دشوارترین بخش کار، ورود موسیقی بومی به ساختاری بزرگ‌تر است. ارکستر می‌تواند به یک مقام رنگ تازه بدهد، اما ممکن است آن را از شکل طبیعی خود دور کند. برای همین، حاج‌علی‌شیر حفظ مقام‌ها را اصل می‌داند. در مرحله انتخاب آثار، مقام‌هایی که قابلیت ارکسترال شدن نداشته‌اند یا اجرای آنها نیازمند تحمیل هارمونی و کنترپوان بوده، کنار گذاشته شده‌اند. در مورد برخی مقام‌ها نیز به جای استفاده از حجم کامل ارکستر، سازبندی کوچک‌تر در نظر گرفته شده است؛ تک‌ساز، خواننده و همراهی محدود ارکستر. هدف، نمایش توانایی ارکستر نبوده، بلکه شنیده شدن خود مقام بوده است.

حاج‌علی‌شیر با اشاره به جمله‌ای از استاد ارشد طهماسبی، «فضیلت موسیقی ایرانی، مقام‌های آن است»، مقام‌ها را بخشی از هویت این موسیقی می‌داند؛ ساختارهایی که شاید صدها سال زمان برده‌اند تا در یک جغرافیا شکل بگیرند و نسل‌های مختلف آنها را زندگی و منتقل کنند.

موسیقی کردی فراتر از یک صدای محلی

موسیقی کردی برای حاج‌علی‌شیر تنها یک صدای محلی نیست؛ تاریخ، زبان، شعر، شیوه زندگی، آیین‌ها و جغرافیای یک قوم را با خود حمل می‌کند. وقتی یک مقام شنیده می‌شود، بخشی از این زندگی نیز همراه آن به گوش مخاطب می‌رسد.

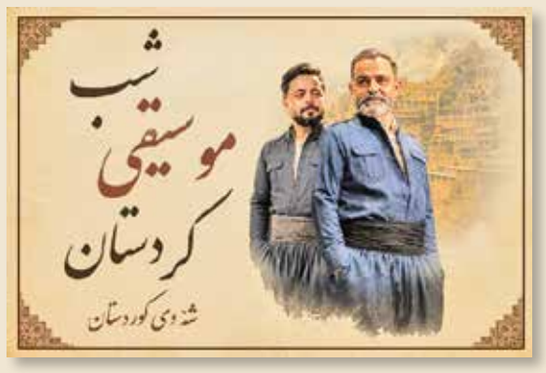

او با نگاه تزئینی به موسیقی اقوام فاصله دارد. از نظر او، اگر موسیقی پخته باشد، نیاز به افکت تصویری و نورپردازی پرحجم کمتر می‌شود. موسیقی اقوام به اندازه کافی ظرفیت دارد و برای اثرگذاری الزاماً به عناصر نمایشی متعدد نیازمند نیست.

در عین حال، او معتقد است موسیقی اقوام هنوز جایگاهی متناسب با ظرفیت خود در جریان اصلی موسیقی ایران پیدا نکرده است. از نگاه او، حمایت از هنرمندان، فراهم کردن سالن مناسب و آسان‌تر کردن فرآیند برگزاری کنسرت می‌تواند به حضور پررنگ‌تر این موسیقی کمک کند.

نوگرایی در خدمت موسیقی

حاج‌علی‌شیر مخالف نوگرایی نیست. او نمونه بازتنظیم‌های الکترونیک از آواز حسن زیرک را نشانه‌ای از امکان ارتباط مخاطبان جدید با موسیقی قدیمی می‌داند. اما از نظر او، نوگرایی زمانی ارزشمند است که به اصل اثر وفادار بماند و تنظیم تازه، جای مقام را نگیرد. پاسخ او به این پرسش که آیا موسیقی کردی برای شنیده شدن در تهران باید خودش را تغییر دهد نیز روشن است: «نه.» از نگاه او، موسیقی اقوام می‌تواند با اصالت خود وارد جغرافیای تازه شود، مخاطب بومی از آن خاطره بگیرد و مخاطب غیربومی آن را کشف کند.

«شب موسیقی کردستان» بازخوانی حافظه نسل‌ها

حاج‌علی‌شیر در این پروژه فقط رهبر ارکستر نیست؛ تنظیم‌کننده و نوازنده هم هست. او معتقد است نوازندگان موسیقی ایرانی و محلی قرن‌ها آموخته‌اند یکدیگر را بشنوند و براساس همین شنیدن حرکت کنند. به همین دلیل، هدایت ارکستر با ساز برای او تجربه‌ای متفاوت و لذتبخش است.

از نگاه او، مسأله انتخاب میان «سنت» و «امروز» نیست؛ مسأله این است که در عبور از یکی به دیگری، چه چیزی باید حفظ شود. پاسخ او در خود مقام‌هاست؛ همان چیزی که قرن‌ها از نسلی به نسل دیگر رسیده است.

هر مقام، راویان بسیاری داشته است؛ آدم‌هایی که آن را خوانده‌اند، نواخته‌اند و به نسل بعد سپرده‌اند. اگر مقامی ۸۰۰ یا هزار سال قدمت داشته باشد، زندگی آدم‌های بسیاری در آن رسوب کرده است. وقتی چنین مقامی امروز در سالن کنسرت شنیده می‌شود، فقط یک ملودی قدیمی بازخوانی نشده؛ بخشی از زندگی راویان آن نیز دوباره مجال شنیده شدن پیدا کرده است. در این نگاه، «شب موسیقی کردستان» تلاشی است برای آنکه موسیقی کردی با همان هویت و ریشه‌هایش وارد گفت‌وگوی امروز شود؛ بی‌آنکه برای شنیده شدن مجبور باشد گذشته خود را پشت در سالن جا بگذارد. کنسرت «شب موسیقی کردستان» ۲۶ شهریور ۱۴۰۵ با حضور «ارکستر شرر» در برج آزادی و با سرپرستی و تنظیم علیرضا حاج‌علی‌شیر و با آواز مجتبی قبادی روی صحنه می‌رود.

اطلاع‌رسانی

سینما بهمن بوشهر، تعیین تکلیف می‌شود

خبر

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بوشهر اظهار کرد: شورای سینمای استان طی یک تا دو ماه آینده به ریاست استاندار و با دبیری این اداره کل تشکیل می‌شود تا مشکلات روز سینما و سینماگران را بررسی کند.

به گزارش خبرنگار ایران محمد حسین زندویان در نشست با خبرنگاران افزود: برای نخستین نشست این شورا، مهمانان ویژه‌ای از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دعوت خواهند شد و دستور کار آن نیز آماده شده است.

زندویان تعیین تکلیف سینما بهمن را از موضوع‌های این شورا عنوان کرد و گفت: اگرچه مالکیت این سینما در اختیار حوزه هنری است، با توجه به اینکه سینماها زیر نظر فرهنگ و ارشاد اسلامی فعالیت می‌کنند، پیگیری وضعیت نامناسب آن را وظیفه خود می‌دانیم.

وی ادامه داد: در عالی‌شهر نیز رایزنی‌هایی انجام شده و احتمال دارد طی چند ماه آینده، مجتمع آفتاب با ظرفیت حدود ۵۰۰ نفر به سینما تبدیل شود تا مردم این شهر از این امکان فرهنگی بهره‌مند شوند.

بازگرداندن کد فعالیت دفتر سینمای جوان اهرم

زندویان درباره وضعیت انجمن سینمای جوانان استان گفت: در دوره‌ای که مسؤولیت معاونت را بر عهده داشتم، سه دفتر در اهرم، بوشهر و برازجان و یک نمایندگی در خورموج فعال بود، اما پس از پذیرش مسؤولیت مدیریت، مشخص شد دو دفتر و آن نمایندگی تعطیل شده‌اند.

وی افزود: با تلاش و رایزنی‌های فراوان، کد فعالیت دفتر اهرم بازگردانده شد که با توجه به دشواری احیای کدهای باطل‌شده، اقدام مهمی به شمار می‌رود.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بوشهر ادامه داد: ایجاد دفتر انجمن سینمای جوانان در کنگان به‌عنوان یکی از مطالبات به‌حق هنرمندان این خطه نیز پیگیری می‌شود؛ زیرا چهار شهرستان جنوبی استان به خدمات اداری حوزه سینما نیاز دارند.

اجرای ۱۴ تولید نمایشی در ۷۷ شب

زندویان با اشاره به شرایط سال گذشته و رخدادهای ناگوار کشور و استان بوشهر اظهار کرد: بخشی از فعالیت‌های فرهنگی و هنری و اهداف کلان پیش‌بینی‌شده در برش مهندسی فرهنگی محقق نشد که این مسئله ناشی از بی‌میلی به فعالیت نبود، بلکه شرایط امنیتی، امکان اجرای بخشی از برنامه‌ها را فراهم نکرد.

وی افزود: با این حال، تلاش شد فعالیت‌های فرهنگی و هنری به‌طور کامل متوقف نشود و با همراهی انجمن‌ها و معاونت هنری و سینمایی، برنامه‌هایی در حوزه‌های مختلف اجرا شد.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بوشهر گفت: امسال سوگواره تعزیه برگزار شد و از ابتدای سال تاکنون، چهار نمایشگاه هنرهای تجسمی در قالب‌های مختلف، در مجموع به مدت ۴۰ روز برپا شده است.

وی ادامه داد: کارگاه‌های مد و لباس نیز در سه قالب مختلف و با حضور استادان این حوزه برگزار شده است. زندویان با اشاره به ازسرگیری اجراهای صحنه‌ای موسیقی اظهار کرد: از محرم و صفر تاکنون سه مجوز کنسرت صادر شده و پیش‌بینی می‌شود این اجراها در مهرماه رونق بیشتری پیدا کند.

وی اضافه کرد: از ابتدای سال تاکنون مجوز ساخت چهار فیلم صادر شده و ۱۴ تولید نمایشی نیز در مجموع ۷۷ شب در سطح استان اجرا شده است.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بوشهرگفت: باتوجه به فقدان سینما در هفت شهرستان این استان پیگیری احیای سینماهای تعطیل، توسعه فضاهای نمایش فیلم در شهرستان‌ها و گسترش دفاتر انجمن سینمای جوانان در دستور کار این اداره‌کل قرار دارد.

زندویان بیان کرد: اکنون سه سینمای فعال در شهرهای بوشهر، برازجان و کنگان وجود دارد که سینمای کنگان در سال ۱۴۰۴ به مجموعه سینماهای استان اضافه شده است.

وی افزود: سه سینمای بهمن، کانون و ولایت نیز با وجود برخورداری از ظرفیت مناسب و مخاطب، به دلایلی تعطیل هستند و پیگیری وضعیت آنها ضرورت دارد.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بوشهر یادآور شد: چهار سینمای اختصاصی دولتی نیز زیر نظر شرکت‌های نفتی و نیروگاه فعالیت دارند که سه سینمای نفتی در شهر پردیس جم قرار گرفته‌اند و سینما نیم‌روز بوشهر نیز از دیگر سینماهای این مجموعه است.

وی ادامه داد: بسیاری از شهرهای استان فاقد سینما هستند، در حالی که زیرساخت‌ها و ظرفیت‌های موجود ایجاب می‌کند فضایی برای نمایش فیلم‌های روز کشور در این شهرها فراهم شود.

زندویان گفت: توسعه امکانات سینمایی در شهرستان‌های مختلف، از دیلم و گناوه تا دشتستان، در دستور کار است و در برازجان که اکنون یک سینما دارد، برای اضافه‌شدن سینمای دوم تلاش می‌کنیم.

وی اضافه کرد: اهرم، خورموج و خارگ نیز در برنامه پیگیری قرار دارند؛ خارگ پیش‌تر دارای سینمای نفتی بوده که اکنون غیرفعال است.

وی افزود: در همین زمینه، ابلاغیه‌ای از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دریافت شده که در آن ضمن قدردانی از اصحاب رسانه بوشهر، از دیگر استان‌ها خواسته شده است از این فعالیت‌ها الگوبرداری کنند.

زندویان گفت: در این برنامه، مسؤولان با حضور در میدان محل اجتماع بوشهری‌ها درباره عملکرد دولت با خبرنگاران گفت‌وگو کردند و معرفی فعالیت رسانه‌ای بوشهر به‌عنوان الگو، مایه افتخار و خرسندی مجموعه است.